Căutătorul de stele

On Iunie 12, 2010

Rezultatul final al testului tău de desăvârșire depinde de capacitatea ta de a recunoaște valoarea pe care o acordă ceilalți leadershipului tău.

Aveam cred că 12 ani pe vremea aceea, dar cum aș putea să uit prima mea participare la un spectacol de teatru? Era vorba de o piesă specială, în patru acte, destinată în primul rând copiilor. Mărturisesc că mi-a plăcut tare mult.

La sfârșitul spectacolului, după ce cortina a fost trasă, după ce s-au aprins luminile în sală, mama m-a dus în culise pentru că, spunea ea, trebuia neapărat să-l cunosc pe regizorul Baldovin, cel care a pus în scenă spectacolul, care cu multă dăruire și profesionalism a inițiat, ani de-a rândul, sute de copii în arta teatrului.

Maestrul Baldovin nu era deloc un om rece și respingător, cum am crezut inițial, m-a tratat ca pe copilul lui din prima clipă. Nu știu de ce, poate din cauza firii mele foarte curioase și avide de cunoaștere, m-am simțit îmboldit să-l întreb:

Leadership: Poți să găsești o corespondență între ce face un regizor în spatele scenei și performanța pe care interpretul și-o revendică fără modestie?

Privirea lui, tare blândă, care îl făcea să pară cel mai bun om din lume, era îndreptată spre mine. M-a privit ca și când aș fi fost un elev care, arzând de dorința de a juca într-o piesă de teatru, de a deveni artist, se interesează dinainte care sunt beneficiile pe care le poate obține precum și eventualele obstacole de care se poate lovi. Mi-a răspuns foarte hotărât:

- Privesc, cu sufletul la gură, cum își interpretează rolurile elevii mei, pe care i-am selectat cu grijă și pe care i-am pregătit luni de zile. Asta fac întotdeauna în spatele scenei. Dar de fiecare dată sunt îngrozit că ceva va merge rău. Mi-e teamă ca nu cumva unul dintre elevi să-și uite replica sau scenariul, ca nu cumva vreunul să se încurce, iar piesa să se transforme în cele din urmă într-un eșec.

Apoi, după o scurtă pauză, maestrul a afișat un zâmbet larg și, satisfăcut pe deplin, a adăugat:

- Dar, pe de altă parte, cum s-a întâmplat și în seara aceasta, îi privesc cu o mândrie extraordinară pe elevii mei. Au dat tot ce-am sperat și au întrecut chiar toate așteptările – timp de 3 ore, cât a durat spectacolul, ei au colaborat într-o tovărășie perfectă. Sunt mulțumit de prestația lor, de felul în care fiecare s-a descurcat și și-a pus în valoare talentul. Sunt mulțumit că am făcut o selecție bună și că nu m-am înșelat in privința aptitudinii lor. Nu mă pot considera altfel decât un profesor deosebit de fericit.

Liderii își măsoară măiestria urmărind spectacolul din spatele scenei !

Maestrul era atât de pătruns de încredere în sine, atât de închis în carapacea convingerii sale atunci când mi-a vorbit, încât am știut de îndată că viața lui consta numai în a-și îndruma elevii spre succes, spre un adevărat triumf. Atitudinea lui era aceea a omului care trăiește, gândește și acționează pentru un singur ideal: acela de a descoperi tinerele talente și de a le îndruma - dându-le mereu indicații, stimulându-le spontaneitatea, creativitatea și apetitul

pentru teatru, cu scopul de a le dezvolta abilitățile necesare unui artist adevărat.

Privindu-și elevii cât de bine își interpretează rolurile, observând la sfârșitul spectacolului cu câtă pasiune, cu câtă determinare aplaudau spectatorii din sală, ce simțea oare maestrul Baldovin? Mai mult ca sigur simțea că munca lui, sutele de ore pe care le-a petrecut exersând cu elevii, truda adevărată pe care a depus-o luni de zile, au dat roadele mult așteptate prin prestația elevilor săi. Simțea că este un om deosebit, demn de toate laudele. Căci întotdeauna profesorul este evaluat după rezultatele elevilor săi. Altfel spus, cu cât elevii își joacă mai bine rolurile, cu atât e mai lăudat „inginerul" minunatului spectacol.

Leadershipul este dreptul regizorului de a modifica după voința lui înțelesul unei piese.

Tu determini evoluția celor din jurul tău? Sau îi lași să se ridice singuri la un nivel înalt de performanță prin propriile lor forțe? Ai puterea să-i determini pe oameni să vadă viziunea ta, s-o implementeze și să participe la ea? Care este atitudinea ta vizavi de prestația lor? Cultivi relații reciproc avantajoase? Potențialul lor de creștere este legat direct de potențialul tău de a fi strălucit? Ce ai de oferit celorlalți și ce aștepți în schimb de la ei? Sunt ei mulțumiți de tine? Sau se îndoiesc de îndrumările tale?

Rezultatul final al "testului" tău de desăvârșire depinde de capacitatea ta de a recunoaște valoarea pe care o acordă ceilalți leadershipului tău.

Leadership: Îți folosești la maxim potențialul de a împrumuta adepților tăi noi valențe de afirmare din resursele tale proprii de performanță?

Liderul cel mai câștigat nu este acela care dispune de o mai mare autonomie și competență, ci acela care împrumută adepților săi noi valențe de afirmare din resursele lui proprii de performanță.

Este evident că acțiunile consacrate acestei entități interioare cu două fațete - de conținut și de proces, prezintă elemente unice de identificare a personalității. Efectul de însușire și de prelucrare a celor mai promițătoare surse de diferențiere care ar putea stimula procesul de reinventare și de punere în valoare a atuurilor, este benefic mai ales atunci când poți concura individual, din punctul de vedere al rigurozității considerentelor de ordin practic, pentru titlul de performer.

Maestrul Baldovin a fost un performer fiindcă a lăsat deschisă portița elevilor săi să se autodepășească prin puterea lor de a se înălța la nivelul lui. Oferindu-le posibilitatea de a-și însuși cunoștințele rare care se întemeiază numai pe experiență și pe principiul comuniunii. El ar putea fi privit nu doar ca un exemplu de urmat, ci mai degrabă ca un transmițător de energii cu vibrație înaltă, care pot fi canalizate cu multă înțelepciune spre un stadiu foarte avansat - măiestria.

Maestrul nu le-a putut oferi un dar mai de preț elevilor săi, decât acela de a le împărtăși cât mai mult din calitățile sale actoricești. A-i face pe micuții săi artiști mai buni și mai devotați artei teatrale, aceasta era cea mai mare bucurie a lui. Cea mai mare realizare. Cât de fericit, cât de împlinit sufletește trebuie să fi fost el când și-a văzut elevii acoperiți de zgomotul aplauzelor spectatorilor. După atâtea și atâtea ore de lucru iată că efortul lui a fost răsplătit pe deplin.

Leadershipul presupune să intervii cu energie în sensurile și semnificațiile piesei astfel încât să determini măsura înălțimii unui rol care te reprezintă și din care se alimentează tendința celorlalți de a accepta opțiunile de personalizare a actului de creație artistică.

Maestrul Baldovin n-a făcut altceva decât să sădească „semințele” de pe urma cărora să beneficieze toți elevii săi - mari artiști în devenire. El le-a dat acestora imboldul necesar de a se angaja într-o muncă care cere multă pasiune, îndemânare, creativitate, practică, talent artistic. Căci un artist trebuie să-și creeze mereu alte stări sufletești în funcție de piesă sau scenariu, deci să aibă capacitatea de a interpreta tot felul de roluri.

Un lider, în orice domeniu, poate fi comparat cu un „Căutător de stele”, pentru că succesul lui depinde de cât de bine și-a selectat oamenii din echipă, și de cât de bine i-a instruit. Succesul liderului este succesului echipei. Sau altfel spus, succesului unui lider pornește întotdeauna de la oameni și depinde de capacitatea lui de a recunoaște valoarea pe care o acordă ceilalți leadershipului său.

Source: https://neculaifantanaru.com/cautatorul-de-stele.html